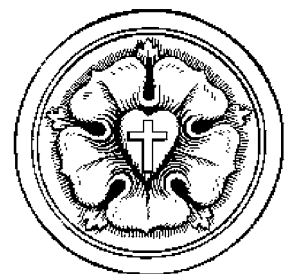

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2016. év 2. szám

Pünkösd - Nyár

Hírek röviden

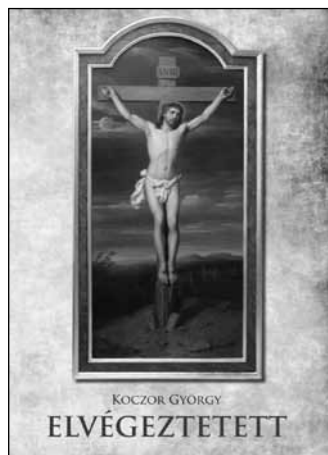
Csurgói „napközis” gitár tábor, melyre minden érdeklődőt várunk szeretettel. A tábor, **július 11-től július 15-ig** tart. Távolabbról érkezőknek szállást, ellátást kérésre tudunk biztosítani.

Napközis gyermektábor Csurgón, középsős óvodai csoporttól negyedik osztályig várunk minden gyermeket. A tábor **július 4-től, július 8-ig** tartjuk a Csurgói Evangélikus Egyházközség területén.

Piliscsabai családos hét: **2016. július 18-23.**

Piliscsabai ifjúsági hét: **2016. július 25-30.**

Érdeklődni Györgyi Zsoltnál: 0620/824-8635 telefonszámon vagy zolt.gyorgyi@lutheran e-mail címen.

Megjelent Koczor György: Elvégeztetett A megváltástan összefoglalása

„Szolgálatom alatt mindig nagy hangsúlyt fektettem arra, hogy tanítsunk, hiszen e nélkül nehéz élő keresztyén életet élni, gyülekezeti közösséget szervezni. Ennek a könyvnek az anyagát több éve tanítom konfirmandusoknak és gyülekezeti felnőtt oktatásban. Fontosnak tartom, hogy egyrészt láttassuk a tanításunkat, másrészt összefüggéseiben tanítsuk meg, hogy mit is tett/tesz Isten értünk.”

Koczor György

Kedvcsináló kérdések

1. Melyik a Bibliának az a mondata, amelyikben eldől, hogy Istennek köze van az életemhez?
2. Sorolja fel a bűn hét következményét! Segítség a bűneset történeténél.
3. Soroljon fel három kérdéskört, ami az 5. parancsolat tartalmát megmutatja a mai világban!
4. Sorolja fel a gyónási kérdések válaszait!
5. Melyik az a kifejezés, amit sokat használunk, de nem tudjuk megmagyarázni, mégis ettől függ az életünk?

Azoknak ajánlom ezen kiadványt, akiket érdekelnek az alábbi és a hasonló kérdések és azok összefüggései. Hogyan jutunk el a teremtéstől az utolsó ítéletig? Hogyan vagyok én ennek részese és résztvevője? Menjünk együtt végig az úton a születéstől az örök élet kapujáig! **Megrendelhető: 8933 Zalaistvánd, Arany J. tér 2., gyorgy.koczor@lutheran.hu**

Válaszok: 1. Móz 1,1; 2. szégyenérzet, félelem, lelkiismeretfurdalás, hazugság, büntetés, halál, idő; 3. abortusz, eutanázia, öngyilkosság, halálbüntetés, háború, veszekedés, szeretetlenség; 4. vallom, bánom, megbocsátottam, igyekszem, hiszem; 5. kegyelem

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyágtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában. Következő számunk 2016. Tanévkezdésre jelenik meg!

„Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra” /Zsolt 139,3/

„Valami véget ér, s kezdődik más talán.” A jól ismert ifjúsági ének e sora, mindig – mindig eszembe jut akkor, amikor egy nagyobb időszak lezárul. Akkor, amikor időről – időre az ember visszatekint, és a lezáruló időszaknak az eseményeit, mozzanatait mérlegre teszi. Amikor végig gondolhatjuk mindazt, mi az, ami történt, mik azok az impulzusok, amelyek értek bennünket, mik azok, amikkel talán nehezen birkóztunk meg, mi volt az, amivel egyáltalán nem tudtunk, mi az, ami épített, ami örömet okozott. Mert időről időre szükségünk van arra, hogy mérlegeljünk, hogy emlékezzünk, hogy lezárjuk mindazt, ami történt, hogy úgy tudjunk tovább lépni, hogy az, ami mögöttünk van, ne befolyásoljon a jelenünk mindennapjait. Mert most, amikor a nyár küszöbére lépünk, egy időszak végére érkezünk, melyet mindnyájan érzékelünk. A diákok a nap-tárban már egyre kevesebb napot kell áthúzzanak, számolva ezzel azt, hogy még hány nap van vissza a várva várt szünetig. Igyekszünk mindent gondosan megtervezni akkor, amikor arra készülünk, hogy a fizikális fáradtságunkat is kipihenjük, amikor lehetőségek nyílnak arra, hogy mindezt meg is tegyünk. S egyre több és több olyan pillanat van, amit vágyakozva is várunk, mert készülünk rá, várjuk, hogy eljőjön egy-egy esemény, amelyet gondosan megterveztünk. Amire máskor nem marad időnk, amire talán nem tudunk időt szakítani elfoglaltságaink miatt. Egy családi nyaralás, amikor együtt lehetünk úgy, hogy nem kell a mindennapok terhét magunkkal vinnünk, egy közös kirándulást a barátokkal, amikor megélhetjük a közösséget, egy gyülekezeti tábort, amely újabb élményeket ad, ami által újra és újra várjuk, egy ifjúsági találkozót, amely a közösség élményét adja. Mert ilyenkor valahogy minden mássá válik, ilyenkor megtaláljuk azokat a kapcsolódó pontokat az életünkben, amik azt adják, amire igazán vágyunk. És mire ráeszmélünk minderre, amikor egyik esemény követi a másikat, arra kell ráeszmélnünk, hogy az idő eltelt. És a kérdés az, hogy vajon mindebben van-e időnk Istenre figyelni? Hagyunk-e időt neki, adunk-e neki időt? Mert mindaz, amit megélhetünk, az ő ajándékaként van jelen az életünkben, az, hogy most ebben az időszakban is meg akar ajándékozni, ami feltölt bennünket, ami valóban azt a feltöltelekezést adja, amire valóban szükségünk van, ami valóban megadja nekünk azt a lelki megnyugvást, amit egyedül ő adhat meg élő és ható igéjében. Mert így válik teljessé, így válhat teljessé, hogy minden fizikális fáradtságunk mellett, a lelkünk is feltöltelekezhet az által, hogy neki is helyet hagyunk mindebben. Ha minden

programunk mellett, ha lázas készülődésünkben tudunk Istenre figyelni. Tudunk akkor is egy pillanatra megállni, tudunk arra figyelni, hogy mi az, amivel meg akar bennünket ajándékozni, ha nem zárkozunk el mindez elöl, hanem órá is figyelünk, neki is teret engedünk életünknek ebben az időszakában is.

Mert jó tudni azt, hogy Istenünk ezekben a pillanatokban ott van mellettünk, ahogyan minden egyes nap érezhetjük jelenlétét, ha rá is figyelünk. Ez teszi életünk minden egyes időszakát olyan különlegessé, hogy noha minden egyes időszaknak megvan a mag sajátossága, de egy valami nem változik, az Isten gondoskodása. Mert nem szűnik meg akkor sem, amikor mi talán nem is gondolunk rá, akkor, sem amikor olyan gyorsan zajlanak az események egymás után, akkor is megélhetjük mindebben az ő jelenlétét. Ettől válik különlegessé is, azaz időszak, amelyben lassan megérkezünk, a nyár időszakának azok a momentumai, amikor valóban egy kicsit minden lelassulhat körülöttünk, amikor a mindennapok sorozatában felfedezhetjük annak a pillanatát is, amikor mindent elengedhetünk, és egy kicsit valóban a pihenés kerülhet előtérbe. Amiben őrző és gondoskodó Atyai szeretete megnyilvánul, amiben megélhetjük ebben az időszakban is azt, mit jelent az életünkben órá figyelni. *Mert szemmel tartja járásunkat és pihenésünket, gondja van minden utunkra.* Mert erről tesz bizonyosságot minden egyes megajándékozott pillanatunkban, akkor, amikor mindezt fel is fedezzük az életünkben, hogy erről tett bizonyosságot akkor, amikor a legdrágábbat adta értünk. Mert mindebben az ő gondoskodása válik nyilvánvalóvá, akkor is, amikor a sűrű hétköznapi terheiben megéljük az ő megtartását, akkor, amikor minden egyes nap erőt kell gyűjtenünk, hogy megfelelhessünk a mindennapi kihívásoknak, akkor is, amikor nehéz terheket kell elhordoznunk. És akkor is, amikor az öröm perceit éljük meg, amikor a pihenés pillanatait éljük meg, amikor minden teher egy kicsit könnyebbé válik, amikor minden egy időre a háttérbe szorul. Mert velünk van minden egyes napunkban, minden egyes pillanatunkban, és megélhetjük annak az ajándékát, hogy mit jelent órá figyelni minden egyes napon. Hagyjunk hát időt arra, hogy órá figyelünk, hogy megélhessünk mindennek a csodáját, megéljük ezt a gondoskodást, hogy megéljük ennek az egy mondatnak a jelentőségét az életünkben: „Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra.” Ámen

Esperesi jelentés 2015 évről*

„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom és a nem látható dolgokról való meggyőződés.” (Zsid 11,1)

Februári nagykanizsai LMK alkalmunkon ahogyan körbenéztem a teremben ülő lelkésztestvéreken, eszembe jutott, amikor a somogy-zalai lelkészi munkaközösségbe csatlakoztam. 23 évesen, diploma, záróvizsga, tapasztalat és gyakorlat nélkül, aggodalom, és fenntartás nélkül kezdtem a lelkészi szolgálatot. Az ismeretlenbe csöppentem, Istenbe és a szolgálatba vetett hittel, azzal a végtelen bizalommal, hogy minden tervem, reménységem egyszer több lesz mint terv és valósággá válik.

Mindez pedig azért jutott eszembe, mert időközben eltelt lassan 16 év. Akkor ott végigtekintve a lelkészi közösségen szembesülnöm kellett azzal, hogy csupa új, fiatal arc vesz körül, és bárhol is nézem, már az „idősebbek” közé tartozom, és ez a folyamat, ami szemmel látható különösen az elmúlt évben, még az előttünk álló esztendőben is folytatódni fog. Akik 16 éve a tapasztalt, összeszokott, egymást ismerő kollégák voltak, akikre úgy tekintettünk, mint példaképekre, most lassan mindannyian nyugdíjba mennek. Az elmúlt évben Szabó Vilmos, és felesége Zsuzsa, valamint Halász Sándor lépett ki az aktív egyházi szolgálatból, Az idén Deme Dávid testvérünk kérte nyugdíjazását, és van, aki már tervezget, és felkészít minket arra, hogy majd utódot találjunk gyülekezetébe. Egyik szemünk sír, mert valahol az ember, ha megszokott valamit, egy közösséget, főleg ha az testvéri, állandónak gondolja. Természetesnek, magától értetődőnek. Ugyanakkor a másik szemünk nevet, hiszen a fiatal lelkésztestvérekkel egyfajta új lendület, reménység indul el a gyülekezetekben. Mert bennük még nincs aggodalom, fenntartás, csak végtelen hit és reménység, hogy a terveik tényleg valósággá válnak. Azt gondolom, hogy ahol váltás történt, Zalaegerszegen, Iharosberényben, egymásra talált gyülekezet és a lelkészek.

A zalaegerszegi választással kapcsolatban mondtam el, hogy az új lelkész érkezése mindig egy megelőlegezett bizalom, hiszen útközben derül ki, hogy a gyülekezet várakozása, tervei, a célok, melyeket megfogalmaz, egyeznek-e azzal, ahogyan a szolgálattelvő az elhívását, a szolgálatát látja és megéli. Ha igen, akkor ha nem is rögtön, de biztosan meg hozza majd gyümölcsét a közös munka.

Az iharosberényi gyülekezet püspök úrra bízta a döntést, nem ragaszkodott ahhoz, hogy lelkészt válasszon. Csak jöjjön valaki - hallom még mindig felügyelő úr kérését. Köszönöm nekik ezt a bizalmat, és azt, hogy Pfeifer Ottót és feleségét, Krisztinát, aki Porrogszentkirályon hatodéves jelenleg, bizalommal és szeretettel fogadták megadva nekik minden szük-

séges segítséget. Amit tapasztaltam, hogy ez a gyülekezet tenni tudó és akaró, önmagát jól szervező közösség, ahol még nagyon sok erő és lehetőség van, ez az elmúlt néhány hónapban nyilvánvaló volt. Én csak azt kérem, hogy maradjon is meg ez a lelkesedés, a közösség, és a gyülekezetek új erőre fognak kapni.

Zalaegerszegen és Pusztaszentlászlón nagyon rövid idő alatt, de a törvényi előírásokat maradéktalanul betartva zajlott a lelkészválasztás.

Ugyan az év elején még nem számítottunk rá, de az ecsenyi lelkészi állás is megüresedett, ugyanakkor a balatonboglári betöltésre került.

Ecsenyben nagy szórványterületen Réth Katalin teológiai tanulmányai mellett vállalta egy évre a lelkészi feladatok el látását, akinek szintén köszönettel tartozunk emiatt, és azt gondolom, hogy kellett ez a lendület, ez a frissesség, amit ő hozott a gyülekezetekbe.

Tabon két lelkésszel is gazdagodott az egyházközség, hiszen Arató Eszter teológiai tanulmányai utáni ordinációjára is sor kerülhetett itt Tabon, illetve Varga Diána lelkésztestvérünk püspöki megbízással került a gyülekezetbe.

Nagyon örültünk, hogy Csurgón Györgyi Zsolt sikeres nyelvvizsgát tett, így az ő ordinációjára is sor kerülhetett, szívből örülünk ennek, és továbbra is Isten áldását kívánjuk.

Talán ezzel a személyi változások sora lezárult,

Nagyatád, Porrogszentkirály, Tab környéki templomok felújítása is lezárult, Kaposváron pedig ebben az évben reménység szerint lezárul a tetőtér beépítése a gyülekezet 100 éves évfordulójára.

Továbbra is problémának látom, hogy több lelkésztestvérünk is heti 20 órában tanít hittant. Ez az óraszám egy majdnem teljes tanári állásnak felel meg. Elgondolkodtató, hogy a magas óraszám és a mellette végzett lelkészi szolgálat hagy-e időt a pihenésre, a testi és lelki töltekezésre. Ugyanakkor azokat az alkalmakat sem használjuk ki, amelyek éppen azt szolgálják, hogy kiszakadjunk a hétköznapi sokszor feszített tempójából. Végül szeretnék köszönetet mondani minden egyházközségi, egyházmegyei tisztségviselőnek az elmúlt évben végzett szolgálatáért. Kívánom, hogy ebben az esztendőben is tudjuk az Úr Istenbe vetni bizalmunkat azzal a reménységgel, hogy Tőle áldást és erőt kapunk a ránk bízottak elvégzéséhez. **Köszeghyné Raczkó Zsuzsanna esperes**

*A 2016. április 23-i Egyházmegyei Közgyűlésen elhangzottak rövidített, szerkesztett változata

Társgyülekezetek napja Nagykanizsán

Pünkösöd másodnapján ismét adatott lehetőség a találkozásra, az Úrral és egymással való közösség elmélyítésére a Nagykanizsa és Környéke Társgyülekezethez tartozó Testvéreknek.

A már hagyományosnak nevezhető alkalom úrvacsorai isztentisztelettel vette kezdetét. Az igehirdetés szolgálatát Deák László kispesti lelkész, a Déli Egyházkerület missziói lelkésze végezte. A Szentírás dióhéjban való összefoglalásaként emlegetett ige, János evangéliumának 3, 16 és következő versei által ismét személyesen megszólító, életet újító erővel vett munkába mindnyájunkat a Szentlélek Úristen. S az ÚR megterített asztalának közösségében átélhettük, életünk a „sötétségből”, bűneink terhei alól, a „világosságra”, Krisztusunkkal való élő közösségre, bűnbocsánatot, örök élet re-

ménységét nyert új kezdet ajándékában részesülve folytatódhatott.

A délelőtti folyamán Badin Ádám és felesége Gabriella „meseszínháza” örvendeztette meg a gyermekeket, de a felnőtteket is. Az interaktív előadás nyomán együtt élt a népes hallgatóság, s nem csak a gyerekek, a mesének a mában megszólító tanúságával. Így lettek a hallgatókból egyszerre főszereplők. A mesebeli Jankó – Ferenczi Gergő „Jankóként” győzte le a sárkányt.

A naphoz az asztalközösség is hozzátartozik. Így fogyaszthattuk el a gyülekezet háziasszonyai és szakácsai által elkészített ebédet.

A délutáni folyamán Deák László és Felesége Gabriella személyes tanúságtétele hangzott el arról, ahogyan az Úristen mélységeken, erő feletti próbákon, kísértéseken keresztül is meg tud tartani, és új kezdettel, új étellel tud megajándékozni. Gabriella Istent dicsőítő énekekkel színesítette bizonyágtételét, s néhányat meg is tanított a hallgatóságnak.

Badin Ádám és felesége következett ezután, akik Felvidékről, Rozsnyóról érkeztek közénk. Azok közé tartoznak, akik hivatástudattal igyekeznek megőrizni a „Gömör országi” hagyományokat, nyelvjárást. Énekekben, versben, prózában. Így szólalt meg a nép nyelvén egybefoglalt bibliai üzenet, ahogyan az édenkert közepén álló tiltott fából készül Nőé bárkája, s később majd a golgotai kereszt is. A népdalok sem maradhettek el közben, melyeket szintén együtt énekelhettünk.

A nap Gryllus Dániel „Budapesti tücsökzene” címmel megjelölt előadásával zárult. Ismét megcsodálhattuk, amint művész hihetetlenül gazdag zenei kincsestárból képes meríteni. A verses feldolgozásokban a mosolyt arcunkra csaló, a ritmus magával ragadó ütemére mozdító erő kerített hatalmába mindnyájunkat. S aztán jöttek a komoly, elgondolkodtató, sőt szívet - lelket gyógyító üzenetek is a „Hegyi beszéd”, „Pál apostol levelei” feldolgozásából. Zenget a citera, s bennünk teremtődött a harmónia.

A nap mottója hiszem valóságként megélt tapasztalattá lett bennünk, közöttünk:

A LÉLEK AZ, AKI ÉLETRE KELT! Jn 6, 63

Deme Dávid

Gyülekezeti nap Balatonbogláron

Hagyományteremtő szándékkal egyházközségünk tagjait Balatonboglárra hívtuk pünkösd hétfőn egy vidám gyülekezeti napra.

A közös munka már reggel elkezdődött az ebéd előkészítésével, majd 11 órától Istentiszteleten élhettük meg a pünkösd lélek erejét. Külön öröm volt, hogy a „Kikötő Gyermekotthon” néhány lakóját is vendégül láthattuk,

akik énekkel gazdagították az Istentiszteleti alkalmat.

A közös ebéd után a felnőttek az Una Barca énekegyüttes koncertjére gyűltek össze a templomban, míg a gyerekeknek a Gaál Gaston Cserkészcsapat készült játékos vetélkedőkkel, kézműves foglalkozással. Völgyessy-Szomor Fanni énekesnő bizonyágtétele után sor került egy emléktábla avatására is, hiszen a presbitérium korábbi döntése alapján a gyülekezeti terem a „Madarász István Gyülekezeti terem” nevet kapta, ezzel fejezve ki tiszteletét az egyházközségben évtizedekig szolgáló, templomépítő lelkészének.

A délután folyamán megválasztottuk az egyházközségünk legfinomabb süteményét, és díjaztuk a gyerekeknek kiírt rajzpályázatra beérkezett műveket.

A nap zárásaként kicsik és nagyok népi hangszerekkel ismerkedhettek, énekkel, tánc házzal egybekötve a templom előtti téren.

Közeghnyé Raczkó Zsuzsanna

Én nem feledkezem meg terólad

„A környező községekből hosszú kocsisorokkal jöttek az együtt örvendezők...” - Az 1951. október 21-én, a somogy megyesi evangélikus templom szentelése napján közzétett tudósítás aktualitását élhettük meg Pünkösd 2. napján.

65 év elteltével ismét ünnepre, s egyben gyülekezeti napra gyűlhetek össze a Tab és Környéke Evangélikus Egyházközség gyülekezetei, hiszen a Magyarországon egyedülálló, kéttornyú, somogy megyesi evangélikus templom megújult. 2016. május 16-án a délután fél 2 óra-kor kezdődő ünnepi, hálaadó istentiszteleten ökumenikus körben adhattunk hálát a mindenható Istennek azért a sok kegyelemért és ajándékért, amely által visszakaphatta régi

szépségét a templom. Az istentiszteleten a liturgiai szolgálatot a gyülekezetben szolgáló lelkész házaspár, Arató Lóránd és Arató Eszter végezte, valamint Weisz Jenő, nyugalmazott lelkész, aki Somogy megyes szülőtte. Igét hirdetett Pongrácz Máté, kaposvári evangélikus lelkész Jn 3,16-21 alapján. Jelen voltak a történelmi egyházak képviselői is: Sifter Gergely római katolikus plébános, Sándor Zoltán és Sándor Zsuzsa Noémi református lelképásztorok és Varga Diána evangélikus lelkész.

Az ünnep fényét emelte, hogy a zsúfolásig megtelt templom együtt osztozhatott abban az örömben, hogy Pongrácz Máté a keresztség szentségében részesítette Kovásznai-Székely Bulcsút. Ézsaiás szavaival köszöntötte a gyermeket: „Én nem feledkezem meg terólad. Íme, tenyerembe véstelek téged.” E gyermek megkeresztelésével nem csak a gyülekezet bővült, de reményt is adott a közösség számára, hogy van jövő, lesznek, akik évek múltán is betöltik majd a padso-rokat, és bízunk abban, hogy szívükön viselik majd a templom sorsát.

A hálaadó istentiszteletet követően a kaposvári Lélekvár együttes énekes szolgálatával folytatódott a gyülekezeti nap, majd a Művelődési Házban szeretetvendégségen lehetett együtt a közösség, ahol Weisz József polgármester úr is elmondta köszöntő szavait.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik – akár tettekben, akár gondolatokban, imádságban – velünk voltak a felújítás során, hogy valóra válhatott egy nagy álom!

Pünkösöd fényében szolgálunk és élünk

A fenti gondolat jegyében voltunk együtt a szép zalaegerszegi templomban a Somogy-Zalai Egyházmegye missziói napján. Az orgona, szívet melegengető hangjai után, Dr Hány Tibor egyházmegyei felügyelő köszöntötte a megjelenteket és Balaicz Zoltán polgármestert, aki elismerően szólt az evangélikus közösség és város kapcsolatáról.

A lelki alaphangot Deme Dávid nyitó áhítata adta meg. A nap igéje Jn. 6,63 időszzerű üzenetét tolmácsolva: Napjainkban is a Lélek tesz tanítvánnyá és tart meg a Jézusról biznyságot tevő életben. Luther Márton is idézte: hogy a Lélek nem más, mint Isten, munkában!

Ezek után Koczor György lelkész mutatta be Elvégeztetett című könyvét, amely a megváltástan összefoglalása megértést segítő ábrákkal illusztrálva fiataloknak és időseknek egyaránt.

A délelőtti első tanúság tevője Baranyai Csaba lelkész volt. A gyülekezet életéről és a lelkész személyéről, tanúskodásról a Lélek erejével, elgondolkodtató képek, és a sokévi szolgálat alatt megtapasztalt tanulságok

és örömök kerültek elénk. Jelenlétről, a belső szobáról, a Lélek indíttatásáról, alázatról, bátorságról a szeretet erejéről és mindarról, ami átfogja a gyülekezeti életet. Mit lehet, vagy kell elhagyni, hogy lehet újat kezdeni, hogyan lehetünk hegyen épült város, akiken ott az emberek szeme és a legfontosabb, hogy mindent örömmel végezzünk a Lélek erejével.

Dr. Koch Béla orvos a professzoraitól kapott útravalóból osztott meg mély üzenetű gondolatokat. A legfontosabb a megfelelő hang megtalálása és a mélyes ember szeretet. A Lélek-telenség romboló hatású, a Lélek erejével és szeretettel végzett gyógyítás viszont csodákra képes. A praxisból vett sok példa, mélységek és magasságok, voltak előttünk. Idézett a Hit és betegség című könyvéből. A lelki táplálék után, a zalaegerszegiek jóvoltából, finom szarvas pörkölt mellé ülhettünk le az udvaron felállított sátrakban. A gyülekezeti terembe hozott sütemények mellől, újra a templomban gyülekezünk.

A délutáni kezdő és meghatározó indítás új fent a Vox humana, de már nem szóban, hanem a négytagú Una barca énekegyüttes előadásában. Az ének felemelő tanúságtétel volt a Lélek erejével, bibliai igék alapján, klasszikus és modern változatban.

Szeverényi János Országos Missziói lelkész szolgálatában nagy hangsúlyt

kapott, hogy bármilyen szép lehet templom épület, ahol együtt vagyunk a legfontosabb, hogy mi egyenként a Szentlélek templomává lehetünk. Nem csak egy-egy kiválasztottra, hanem mindenkire kiárasztotta a Lelkét az Úr, aki enged a Lélek vezetésének. Áldás, ha van hely a szívemben a legnagyobb királynak. Ez csak úgy lehetséges, ha: „Szívem csendben az Úrra figyel” énekeltük mindnyájan együtt. Színes képek voltak előttünk a világban folyó mai misszióról, Csodálatos álm Dél-Afrikában, a Kínai és Észak-Koreai keresztyén üldözés veszélyei és ennek ellenére, csodás ébredési folyamat.

A befejező áhítatra Ap. Csel. 18,9-10-et választottam. „Az Úr egy éjjel látomásban azt mondta Pálnak: „Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass, mert én veled vagyok, és senki sem fog rátámadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban”. Feladatra való

küldés, bátorítás és biztatás szólalt meg az Ige alapján. Köszeghyné Raczkó Zsuzsanna úti áldásával indultunk haza!

Köszönjük a házigazdák Zsugyel Kornélnak és feleségének, illetve a házigazda gyülekezetnek a fáradozást.

Smidéliusz Zoltán

Erdélyben jártak a csurgói diákok

A Csurgói Városi Iskolák 7. évfolyamos diákjai a „Határtalanul!” pályázatnak köszönhetően, május 23-27. között Nagyvárad, Kolozsvár, Torda, Marosvásárhely, Csekefalva és Székelykeresztút és vidékével ismerkedhettek meg. A programpontokban foglalknak megfelelően, érkezés után Nagyváradal ismerkedtek meg a diákok, az Ady múzeumban pedig közös vers szavalásra hívtak mindenkit. Délután Csucs, Bánffyhunad, Körösfő, Kolozsvár nevezetességei, templomai lettek megszemlélve. Másnap a mélybe szálltak fiataljaink: A tordai sóbányába kirándultak. Innen Marosvásárhelyre utaztak és ismerkedtek

meg a környék nevezetességeivel. Délután Korondon át, Farkaslakára érkeztek ahol Tamási Áron sírját megkoszorúzták. Ezek után Székelyudvarhely és nevezetességei és a csekefalvai pihenés következett. A harmadik napon, diákjaink látogatást tettek Székelykeresztúton, Csurgó város testvértelepülésének iskolájába. Az intézmény körbejárása, és az ismerkedés után a várossal ismerkedtünk meg. Este táncház volt, erdélyi táncok után, somogyi táncokra tanították fiataljaink a vendéglátó diákokat. A negyedik nap tovább ismerkedtünk Erdéllyel. Így bejártuk Gyergyószentmiklós, Gyimesbükk, Mádéfalva, Csiksomlyó és környékét. Az ötödik nap Fehéregyháza, Segesvár, Brassó, Déva, Vajdahunad és Arad nevezetességeivel ismerkedtünk meg. A sok-sok látni való után indultunk haza! Isten különös ajándéka volt ez az öt nap, és a sok élmény, amivel gazdagodtunk.

Varga Zsuzsa

Rekordszámú résztvevő az egyházmegyei gyereknapon és hittanversenyen!

Idén tavasszal Iharosberény csodaszép kastély iskolaépülete adott helyszínt a XXV. Országos Hittanverseny megyei fordulójának és az immár hagyományosnak nevezhető Somogy-Zalai Evangélikus Gyereknaphoz. A hittanversenyre a házigazdákon kívül érkeztek csapatok Zalaegerszegről, Keszthelyről, Porrogszentkirályról, Csurgóról, Somogyszilből, Mernyéről és Polányból, Kaposvárról, Nagykanizsáról, Tabról, Balatonboglárról és Somogyvámosról.

A nap indításaként közös éneklésre került sor, amit a helyi lelkész, Pfeifer Ottó vezetett Arató Lóránd, tabi lelkész segítségével. A nyitóáhitatot Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna, esperes és férje, Kőszeghy Miklós tartották játékos formában. A gyermekek előtt megelevenedett egy morcos fáraó képe, aki sok segítséget kért a résztvevőktől kényelme kielégítésére.

Az áhitat után a gyerekek négy korcsoportban indultak versenyezni. A legnagyobb létszámú korcsoport a 3-4. osztályos volt, ahol több mint 50 gyermek mérette meg magát négy fős csoportokban. A több hetes készülésnek, gyakorlásnak aztán meglett az eredménye. A Kaposvárról érkezők három kategóriában első helyezést értek el, 3-4. osztály, 5-6. osztály és 7-8. osztály kategóriában, az 1-2. osztályos kategóriában pedig a zalaegerszegi csapat diadalmaskodott.

A hittanverseny alatt a gyermekfoglalkozásra érkezők Schweigert Andrea, óvónő és a kaposvári szülők segítségével kézműves foglalkozáson vehettek részt, ahol sok szép tavaszi díszet, ajándékot készíthettek. A délután folyamán, az ebéd és sok-sok helyi evangélikus által készített sütemény elfogyasztása után az iskola parkjában hatalmas játékokra került sor. A fociba nemcsak gyermekek, de szülők és lelkészek is beszálltak, többen az udvarban álló hatalmas fákat próbálták körbefogni, mások pedig az iharosberényi gyülekezeti tagok hintóin mulatták az időt.

A délután további programjaként a Ziránó Bábszínház előadását nézhette meg a gyereksereg. Az evangélikus kötődésű bábszínészek nagyszerű délutánt varázsoltak a résztvevők számára.

Végül a nap zárásaként eredményhirdetésre került sor, majd Pfeifer Ottó úti áldásával indultak haza Somogy-Zala evangélikus családjai.

Az idei évben rekordszámú, közel 250 résztvevő látogatott el az egyházmegye rendezvényére. Igazi lelket emelő érzés volt látni, hogy a sok-sok kis Somogy-Zalai gyülekezet mégis milyen erővel tud megjelenni a XXI. században. Istennek érte a hála és köszönet.

Az egyházmegyei verseny eredménye

1-2.osztályosok: (max63pont)

1. József csapata (Zalaegerszeg)58p
2. Kis csibék (Keszthely)55p
3. Álomfejtők (Nagykanizsa)54p
4. Izrael csapata (Kaposvár)/Pillangók 48p
5. Bagoly (Mernye) / A porrogiaik 47p
6. 4-es osztág (Csurgó) 44p
7. Kígyók (Iharosberény) 29p

3-4.osztályosok: (max82pont)

1. Fáraó kincsei (Kaposvár)67p
2. Egyiptom gyermekei (Kaposvár)66,5p
3. Angyalok és optimisták (Keszthely)63,5p
4. Törött kereszt (Nagykanizsa) 62,5p
5. Fc Barca (Zalaegerszeg)59,5p
6. BBSC (Balatonboglár)53,5p
7. Álomlátók 52p
8. A 3 ördög (Zalaegerszeg) 51,5p
9. Okoskák (Somogyvámos)50p
10. József testvérei (Kaposvár)/ Berényiek 49p
11. Keresztesek (Csurgó)48p

12. Jákob gyermekei (Kaposvár) 43,5p
13. Villámész (Mernye)29,5p

5-6. osztályosok: (100pont)

1. Isten szolgálói (Kaposvár) 81pont
2. Sapkások (Balatonboglár) 79pont
3. Csodacsapat (Balatonboglár) 78pont
4. Félistenek (Nagykanizsa) 72pont
5. Dagadt bocik (Kaposvár) /Egyiptomiak (Tab) /Fáraó lányai (Kaposvár) 71pont
6. Mernyei fáraók 66pont
7. Hittanászok 60pont
8. Nílus uralkodói 56pont
9. Porrogszentkirályi gyülekezet 37pont
10. Keszthelyi Evangélikus Gyülekezet 26pont

7-8. osztályosok: (max 92pont)

1. Mózes fanatikus olvasói (Kaposvár) 89p
2. Álmodozók 87p
3. Fáraók 82,5p
4. Nílus 69,5p

„Az Úr Józseffel volt”

Mindenki pontosan érkezett a kisbuszhoz, pedig igencsak korán kellett kelni a zalaegerszegi és pusztaszentlászlói gyerekeknek, hogy időben odaérjünk április 9-én Piliscsabára, az immár 25. alkalommal megrendezésre kerülő, gyermeknappal egybekötött országos hittanversenyre. Az országos hittanversenyen évről-évre azok a hittanosok mérik össze tudásukat, akik a hittanverseny egyházmegyei fordulóján saját korosztályukban első helyezést érnek el. Somogy-Zalai Egyházmegyénket így az 1-2. osztályos korosztályban Zalaegerszeg-Pusztaszentlászló „József” nevű csapata, a 3-4., 5-6. és 7-8. osztályosok korosztályában pedig a kaposvári gyülekezet hittanosai képviselték.

A hosszú út és a borongós idő nem szegte kedvét a gyerekeknek, megérkezve a piliscsabai missziói otthonhoz, rögtön birtokba vették a trambulint és pillanatok alatt kialakultak a focicsapatok, akik a reggeli áhitat kezdetéig barátságos futballmérkőzésre használták ki az időt. Lacknerné Puskás Sára bevezető igei gondolatait és az Evangélikus Hittudományi Egyetem zenekarával kísért jó hangulatú éneklést az izgalommal várt verseny követte. A csapatoknak különféle állomásokat végigjárva, izgalmasabbnál izgalmasabb feladatokat megoldva kellett bizonyítaniuk, hogy otthon vannak az ószövetségi József életéről szóló Bibliai történetben. Miközben a versenyzők a feladatok teljesítésére koncentráltak, a gyereknapi programjai is haladtak: többféle kézműves feladat, csillámtetoválás, arcfestés, szabadtéri játékok szerepeltek a kínálatban. A versenyt követően a szervezők ebéddel várták a mintegy 450 gyermeket számláló közösséget, majd részt vehettünk egy zenés bábelőadáson, volt néptáncbemutató és táncitanítás és az Izsópka gyermekkórus koncertje is különleges színfoltja volt a napnak. A délutáni eredményhirdetést az országos hittanverseny 25. jubileumára készült hatalmas torta felszeletelése koronázta meg, amiből még hazafelé a buszon is jóízűen falatoztunk.

Ám nem csak a tortaszéleteket hoztuk magunkkal, sokkal maradandóbb emlékeink is vannak: az összekovácsoló csapatmunka élménye, a több száz gyermek énekének zengése, az új ismerősök és régi barátok mosolya. De legfőképpen József történetének az az üzenete, ami reménység szerint egy életen át elkísér bennünket: József sok bukáson és fel-emelkedésen, sikeren és kudarcon át vezető útján a bibliai szerző újra és újra a lelkére köti az olvasónak: „az Úr Józseffel volt”. Ahogy velünk is, minden körülmények között.

Zsugyel-Klenovics Katalin

SZÉLRÓZSA
 I. L. ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI TÁRSULATOK ÖZÖNYSZÉKSÉGE
MÁTRA-KEMPING SÁSTÓ
2016. JÚLIUS 27-31.

Áldás lesz

Kapernaum
 A Somogy-Zalai Evangélikus
 Egyházmegye lapja
 MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó:
Kőszeghnyé Raczkó Zsuzsa esperes
 Felelős szerkesztő: **Koczor György**
 Telefon: +36 20/824-3444
 Email: gyorgy.koczor@lutheran.hu
 A szerkesztőség címe:
8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.
 Készült az Asperján Nyomdában
 Tördelés: RENZOL Dekor Reklámstúdió -
 Zalaszentgrót